

[Thorndahl]

tager dem sandelig også ind på karrusellerne, og det plejer ikke at være et sundt økonomisk princip.

Vi må tage til efterretning, at den finanspolitiske stramning på de 6 mia kr. i realiteten er en bruttostramning, og det vil kun medføre – med korrektion for statens mindreindtægter – en reel betalingsbalanceforbedring, der svarer til ca. 3,5 mia kr. Det vil sige, at betalingsbalanceunderskuddet på dette grundlag ikke, som regeringen har stillet det op som mål, vil være 6,5 mia kr., men 1 mia kr. højere, nemlig 7,5 mia kr.

Jeg er naturligvis opmærksom på, at man i regeringsprogrammets punkt 7 har et punkt, som man ligesom putter nogle drømme hen i. Jeg vil godt have lov til at citere regeringsprogrammets punkt 7:

»Regeringen vil føre en erhvervspolitik, som både skal fremme beskæftigelsen og styrke betalingsbalancen. Den skal sige mod at styrke erhvervenes konkurrenceevne yderligere. Den skal fremme erhvervenes afsætning og investeringer og derigennem også produktionen og beskæftigelsen.

Der vil blive stillet lavt forrentede lån til rådighed for eksporterhvervene«.

Men denne erhvervspolitik – eller rettere tilskuds politik – skal finansieres, og det kan den ikke blive af de 6 mia kr., man laver i finanspolitisk stramning, for de er i deres helhed udtømt med den betalingsbalanceforbedring, der vil køre på nettovirkningen af 3,5 mia kr., nemlig 1,5 mia kr. i betalingsbalanceforbedring.

Med det kendskab, vi har i dag til regeringsprogrammet, kan man konkludere, at der i virkeligheden ikke er sammenhæng mellem de politisk opstillede mål og de besluttede politiske midler på grundlag af regeringens egne forudsætninger. Der står derfor det helt åbne spørgsmål tilbage, hvad regeringspartierne i virkeligheden er mest bundne af. Er det målsætningen, betalingsbalanceunderskuddet på de 6,5 mia kr.? Eller er det midlerne, de 6 mia kr. i finanspolitisk stramning? Hvis betalingsbalancen er det helt afgørende og den, der binder mest de to regeringspartier imellem, så skal der jo ske en endnu større beskæring af reallønnen.

Derfor vil jeg gerne til opklaring gentage det spørgsmål, som jeg i onsdags tre gange havde lejlighed til at stille til den socialdemokratiske ordfører, et spørgsmål, som hr.

Karl Nielsen tre gange undlod at besvare. Hvis spørgsmålet i onsdags kom bag på socialdemokratiet, så har der, håber jeg da, været lejlighed til i de sidste par dage at få spørgsmålet opklaret.

Det konkrete spørgsmål er: vil den socialdemokratiske folketingsgruppe stille mod en reallønsudvidelse i 1979 og tilrettelægge en politik på dette grundlag, således at vi kan få, som regeringen har sagt det, en forbrugsudvidelse på 1,5 pct., eller er det, man sigter imod, en nulløsning eller eventuelt en reallønstilbagegang, i hvert fald for de erhvervsaktive? Dette konkrete spørgsmål synes jeg det er på tide at offentligheden får besvaret.

Gert Petersen (SF):

Så står vi altså her foran gennemførelsen af det første lovforslag, som den nye koalitionsregering af socialdemokratiet og venstre har fremsat.

Det er jo ganske tankevækkende, hvad det er for et lovforslag. Det er et lovforslag om en forhøjelse af momsprocenten med 2 ¼. Der har været de særeste diskussioner om den sidste kvarte procent, og det er da klart, at denne kvarte procent kan volde vanskeligheder for erhvervslivet, og derfor har vi da også stemt imod den. Men denne diskussion skal dog ikke have lov til at fordunkle det langt mere væsentlige og principielle, nemlig forhøjelsen af moms fra 18 til 20 ¼ pct.

Jeg har fra tid til anden i det sidste par dage været med i nogle måske lidt pudsige diskussioner om, hvorvidt den nye regeringskonstellation er en unaturlig ting eller en naturlig ting. Der er jo noget i det danske sprog, der hedder en skifting. Nu har jeg fået slået efter i leksikonet for at finde ud af, hvad det egentlig er – jeg har brugt ordet ved forskellige lejligheder, og så var det jo meget rart at finde ud af, hvad det er. Jeg har vist egentlig brugt det meget rigtigt, for en skifting er et troldebarn, der kommer ud af et lykkeligt samvær. Det er klart, at troldebarnet kun kommer, hvis den onde selv på en eller anden måde har blandet sig i det lykkelige samvær.

Men er det et troldebarn, der er kommet ud af det her? Det er en grim unge, det skal jeg erkende, men vi har truffet den adskillige gange tidligere, og forældreparret har såmænd også adskillige gange tidligere været